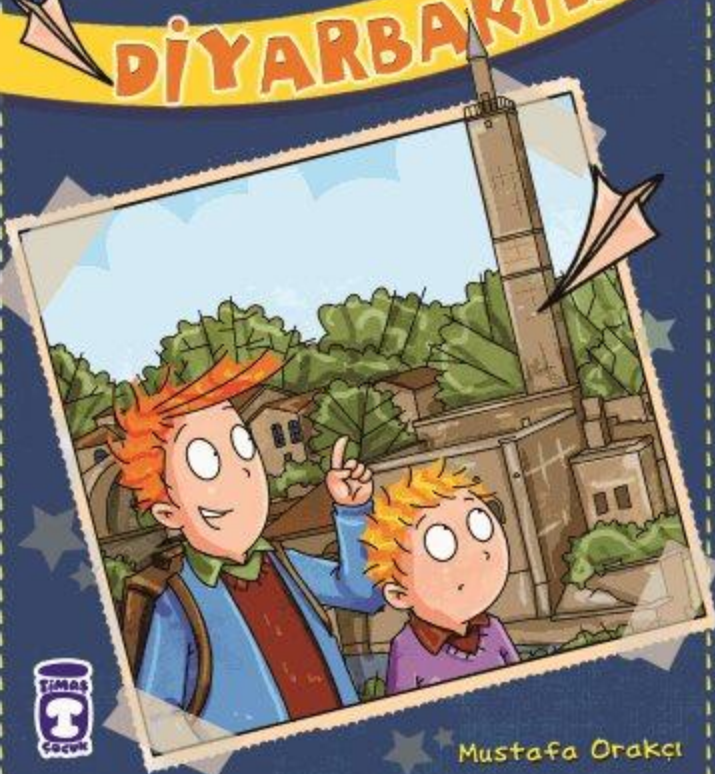

Türkiye'yi Geziyorum 3

LEVENT

DIYARBAKIR'DA

Mustafa Orakçı

BU NAsıl Kış?

Uzun bir yolculuktan sonra Diyarbakır'a geldik. Erzurum'da dinlenmek hepimize iyi gelmişti. Otobüsten indiğimizde üzerimizde botlarımız ve paltolarımız vardı. Etraftakiler bize garip garip bakıyorlardı. Birden havanın sıcak olduğunu fark ettim. Erzurum'la burası arasında ne kadar fark vardı böyle! Hemen montumu çıkardım. Diğerleri de benim gibi yaptı.

Kışlıklarını çıkarmayan tek kişi kardeşim Mert'ti.

– Mertçiğim, hava sıcak, o paltoyla ve şapkayla dolaşırsan terlersin. Paltonu çıkar da sana daha ince bir şeyler vereyim. Onları giy.

Aslında bana göre hava hoştu ama biliyordum Mert biraz sonra terleyecek ve paltosunu bana taşıttıracaktı. Ama kardeşim tabii ki beni yine dinlemedi ve eskimolar gibi dolaşmaya başladı.

Öğretmenimiz herkesin yanında toplanmasını bekliyordu. Hepimiz yanına gidince konuşmaya başladı:

– Çocuklar ara tatildeki üçüncü gezimize başlıyoruz. Diyarbakır, oldukça eski bir şehir. Merkezi yaklaşık 9 bin yıllık... Eskiden pek çok farklı isimle anılmışsa da Osmanlılar zamanında adı Diyarbekir'miş. Sonra da zaman içerisinde Diyarbakır olmuş.

- Diyarbakır'da ilk gezimizi Ulu Cami'ye yapıyoruz. Haydi beni takip edin çocuklar...

Sanırım şimdiye kadar gittiğimiz şehirlerin neredeyse hepsinde Ulu adında bir cami vardı. Ulu; çok büyük, yüce demekmiş. Gerçekten de gördüğümüz tüm Ulu Camiler öyleydi.

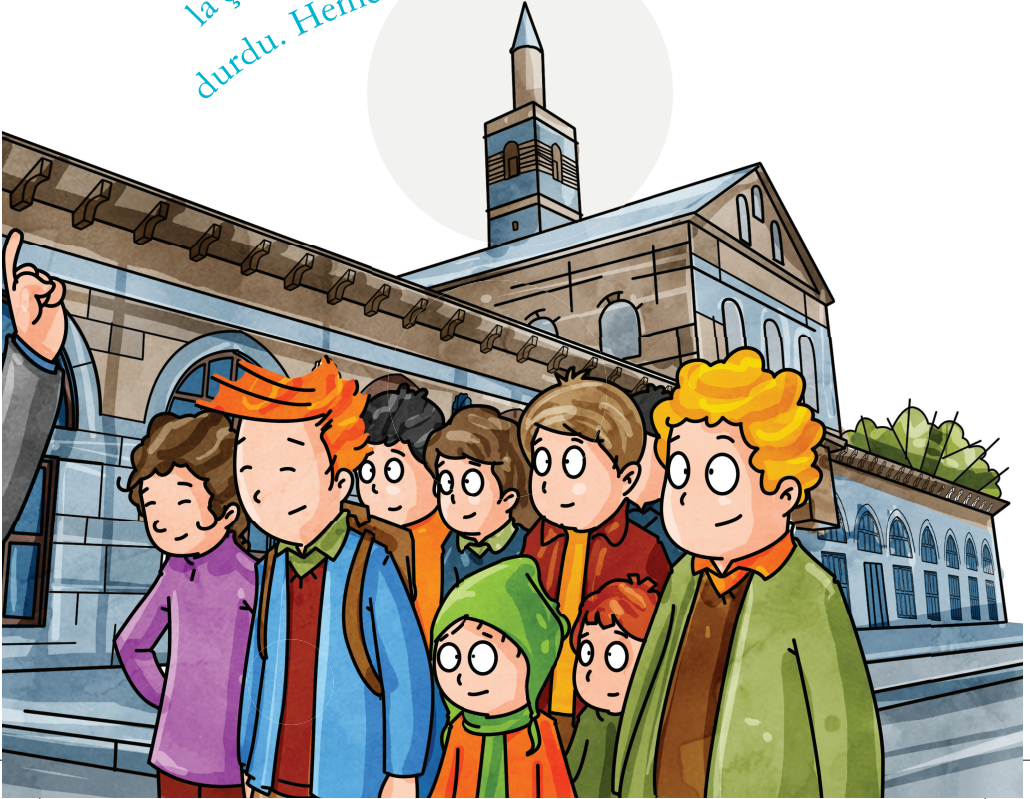
Öğretmenimizin arkasından Ulu Caminin avlusuna girdik. Avlu epey kalabalıktı. Öğretmenimiz avluda boş bir yerde durdu ve bizi bekledi.

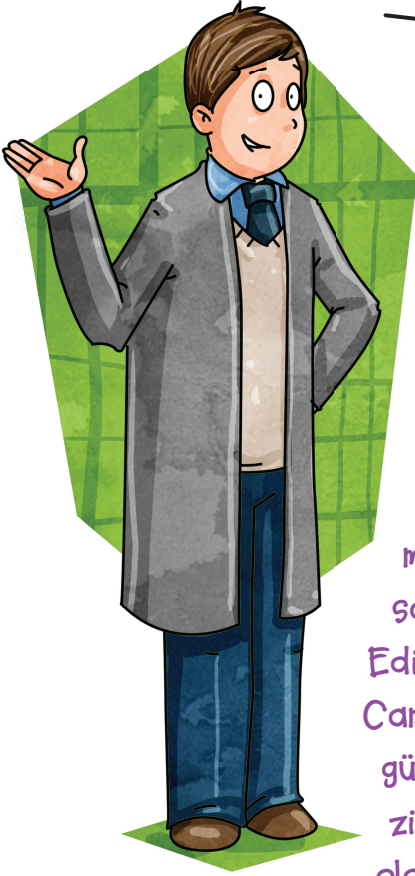
- Çocuklar, burası Anadolu'daki en eski camidir. Eskiden kilise olan bu yer, 639 yılında müslümanlar tarafından şehrin alınmasıyla camiye çevrilmiş.

Kilise hâlinin ilk ne zaman yapıldığı bilinmiyor. 1091 yılında Selçuklu Sultanı Melikşah burayı onarmış. Zamanla da şu anki hâlini almış. Şimdi size ilginç bir şey göstereceğim, beni takip edin.

Öğretmenimiz etrafı demir parmaklıklarla çevrilmiş masa şeklindeki bir şeyin önünde durdu. Hemen sordu:

- Bu nedir arkadaşlar?

Her zaman doğru cevapları veren Osman, yine her zamanki gibi cevabı bildi.

- Güneş saati öğretmenim!

- Aferin Osman, bu bir güneş saati... Daha önce Edirne'deki Selimiye Camii'nde gördüğümüz güneş saatine benziyor. Ondan farklı olarak düz bir alana

yapılmış. Bu saati büyük bilgin El Cezeri yapmış.

Hayri hemen söze karıştı:

- Öğretmenim, benim hesap makinem de güneşle çalışıyor ama onun rakamları

gölgede kayboluyor. Bu nasıl saat? Hiç ekranı yok, sadece bir çubuk gibi bir şey var.

– Hayriciğim bu çubuğun gölgesi yerde bulunan çizgilere geldiğinde saatin kaç olduğu anlaşılıyor. Güneş olmazsa saatin kaç olduğunu öğrenemiyorsun.

Hayri'nin araya girmesi konuyu değiştirmede. Öğrencilerden biri sordu:

– El Cezeri kim öğretmenim?

– Azıcık sabredin, biraz ileride söyleyeceğim. Haydi şimdi devam edelim.

